

החברותא

החברותא בשאנן פנימי לחברים גליון מס 403 רס"ד ערש"ק פר' מצורע ג' ניסן תשע"א

פצוצים יקרים

זאת תהיה תורת המצורע (י"ד, ב') רצה לומר שהתורה והמצורע הם במשקל אחד, והוא: כמו שהתורה אין לו קיום במי שמתנאה אלא במי שמשפיל עצמו. [ובתענית⁽¹⁾] נמשלה תורה למים, מה מים יורדים למקום נמוך כך ינהג המצורע שישפיל עצמו ויתרפא מצרעתו]. וממילא גם התורה שילמד תהא לה קיום אצלו...

(לקושי רבנו משה יעקב)

זאת תהיה תורת המצורע - והובא אל הכהן (י"ד, ב') כבר הקשו מפרשי התורה מאי האי דאמרה תורה והובא אל הכהן, הוי ליה למימר ובא אל הכהן. ומהו והובא דמשמעו בעל כרחו, יבואר ע"פ דברי הרמב"ם פ"ז מהלכות תשובה שהבמיחה תורה שסוף ישראל לעשות תשובה בסוף גלותו, הרי שאין הדבר תלוי רק ברצון של האדם אלא הובא אל הכהן גם בעל כרחו, ללמדנו שלמרות גודל ירידת המצורע וחטאו מ"מ הבמיחה תורה שסוף סוף יעשה תשובה.

זאת תהיה תורת המצורע (י"ד, ב') וצ"ב בזה"ז שאין מצות מטהרת המצורע נוהג איך מצוה זו נוהגת ולי נראה בהקדים ... כי צורך גבוה היא להעלות מדריגה תחתונה אל העליונה, וכדי שתוכל להעלותה צריך לירד תחילה לאותו מדריגה, ועוד צריך שיעשה גבולות לכל אחד לפי השגת דעתו ויכולתו, ועוד מוכח ממה שמבואר במקום אחר שהתקנה למספרי לשון הרע הוא בעסק התורה או שישפיל דעתו, הרי שיש ג' ענינים ירידה לאותו מדריגה, גבולות לפי השגת כל אחד, עסק התורה או שפלות.

(תולדות יעקב יוסף)

ועץ ארז ושני תולעת ואזוב (י"ד, ד') רש"י: לפי שהננעים באים על גסות הרוח מה תקנתו ויתרפא ישפיל עצמו מנאותו כתולעת ואזוב. יש להעיר למה דוקא יקחם בסוף מהרתו הרי מאחר שנרפא הנגע הרי כבר שב מחטאו. והתשובה שלא מטילין עליו הבאת הדברים לפני שנרפא כי רק כשמעצמו מתקרב לשוב ומטה אזנו לשמוע תוכחת הנגע אז הוסיפו לו מעשה הסימנים להשפיל גאותו ויגמור מהרתו לעוד שבעה ימים לזרו את המזורז.

(כרם טוביה)

וציוה הכהן ולקח למטהר שתי צפרים וגו' ועץ ארז וגו' (י"ד, ד') אל תתמה איך הדבור מעט הכמות פועל לעשות כמה תיקונים וכמעט כל תיקוני בעלי תשובה תלויים בדבור ולזה הוא אומר "ואזוב" שתשים נגד עיניך ולבך האזוב שהוא קמן מכל העשבים וגם מצוי לכל וכוזל הרבה, ואפילו הכי תמצא שכל המהרות תלויים בו. כמו מטהרת פרה אדומה מצורע וכו' וגם בפסח מצרים כתוב בו ולקחתם לכם אגודת אזוב וא"כ גם אתה אל תתלה על הדבור כי אמת שהוא קמן הכמות בכ"ז הוא רב האיכות שהכל תלוי בו.

(לקושי משה יעקב)

אל כלי חרס על מים חיים (י"ד, ה') איתא במשנה כיצד מטהרין את המצורע היה מביא פיילי של חרס חדשה ונותן לתוכה רביעית מים חיים. הדינים שצותה התורה לעשות למצורע מלמד במה יתקן עותתו כשנרפא הנגע. שעליו להכיר שהחיו אותו מן השמים, ולוקחים לטהרתו מים חיים שלא נעשתה בהם מלאכה, אל כלי חרס חדש ללמדו שמעתה עליו להתחיל חיים חדשים ולהתנער מהעבר כבריה חדשה.

(כרם טוביה)

והעמיד הכהן המטהר את האיש המטהר ואותם לפני ה' (י"ד, יא') תחילה על הכהן עצמו לפשפש במעשיו על כך שנתלגלג לידיו מצורע שחטא. ולהמטהר ובכך יעורר במצורע רגשי מטהרה כמ"ש את האיש המטהר כלומר עי"ז יתכפר חטאו.

(נחלת יהושע)

אשר לא תשיג ידו במהרתו (י"ד, ל"ב) נגע הצרעת משמש שוט מוסר לאדם הסבור כי הגיע לשלמות ועל כך הוא מתנאה שלאמיתו של דבר רחוק הוא מהדרכות אשר לא תשיג יד במהרתו כלומר שעדיין לא זכה להמטהר.

(לקושי שושנה מהרב משה צבי מסוכין)

כנגע נראה לי בבית (י"ד, ל"ה) ר"ל כמו הנגע שנראה לי בעצמו בפנמי נשמתי הוא בבית כדי לייסרו וכו' וע"י חזרת האור לשרשו שהוא הכהן נרפא הנגע.

(תולדות יעקב-יוסף)

מונחי יו"ט ראשון של סוכות תשל"ד (צטיומה של מלחמת יום הכיפורים) זיע"א הוצא לדפוס ע"י מ...מ.

השלימות שהגוף יהיה נהפך לבחינת "נפש", ועל ידו תתפרסם התכלית של הבריאה שיש מנהיג לבירה. אך הוא לא יכול לכל זה להגיע רק בכח העבודה שהוא מבטל את עצמו בדרך האמונה בחרתי. כי האדם לעולם לא יכול להיות מושלם, ואף פעם לא יגמור עם מאבק החיים שלו. כל הזמן הוא חי במאבק בכדי שיגיע אל היסוד שלו, והוא צריך להשקיע את כל הכוחות בכדי להגיע לביטול כזה שיחיה רק במציאות של אמונה.

ב

בימים אלו הרבש"ע הכניס אותנו בכזה מצב שכולם שרויים בפחד. אחד פחות אחד יותר, אבל כולם חיים עכשיו בסכנה, וכל אחד חושב על החיים שלו. השאלה היא רק איך הוא חושב על זה, האם בבחירות, באופן שדרך החיים שלו מביאה אותו לחשוב, או בטמטום של פחד. יש מי שחושב רק על החיים שלו ולא על שום דבר אחר, הוא רק מפחד כל הזמן אם ישאר בחיים או לא, והוא בכלל לא מונח במאבק החיים להגיע במצב הזה להתקשרות ותכלית בריאתו. אכן, למרות שהרבש"ע הכניס אותנו עכשיו בפחד קבוע שאין לו הפסקה, וגם זה שאינו מונח בטמטום של המצב שבאוויר העולם גם הוא לא יודע מה יכול לקרות כאן, אבל הוא מתבונן בשביל מה הרבש"ע שלח לנו את המצב הזה.

והתשובה ברורה: הרבש"ע רוצה בכל זה להביא אל המטרה שלו שעבודה הוא ברא את העולם. הרבש"ע ברא את העולם

כל חיי האדם רצופים מאורעות וטרדות. הקשיים הללו מציבים אותו בחזית של מאבק החיים, ומעלים אותו על המסלול שמוליך אל עיקר התכלית שלו. בו ימצא את היעוד האמיתי שהוא צריך לפעול עם עצמו בכדי להגיע אל השלימות שהיא תכלית בריאתו, ובשביל לתקן אותו הוא ירד לעולם הזה, ואז החיים שהוא חי בעולם הזה לא ילכו לריק ולבהלה.

ואכן, זה שחי בהכרה הנכונה, ומביט על כל המאורעות במבט של אמונה, הוא חי תמיד בשלימות. כי בכל מצב שהוא נמצא הוא יודע שזו המציאות אותה עליו לבטל בכדי להגיע למצב של דביקות, ולחיות עם המציאות האמיתית שנותנת לו את כל הכוחות, עד שיגיע אל התכלית שעבודה נברא העולם שמציאות השלימות של מי שאמר והיה העולם תהיה המציאות שלו.

אולם יש כאלו שבשעה שהמאורעות הללו פוקדים אותם הם שרויים בתרדמה, ולא מסוגלים לחשוב על המטרה הזו. ואז המצב הולך וסוער יותר ויותר, עד שהרוח סערה מעלה אותו על המסלול ומביאה אותו אל מהלך החיים הנכון שהוא המטרה של החיים שלו, והוא מצליח לפעול בעצמו שהמחשבות שלו יביאו אותו אל השלימות, ולהתקשרות לכל שרשי הנפש שלו. שכל שרשי הנפש יתאחדו לאחד, ויהי מאוחדים עם האחד המיוחד ששלח אותנו לעולם הזה. כך הוא יבוא לשלימות.

במאבק הזה ניצב האדם עד שיגיע לתכלית

שיחת קודש ממורנו ורבנו זיע"א

המשך מעמ' קודם

403 ג

לגמרי - זהו הצדיק אמת. ובהיפוך ממנו הרשע, שמהמידה הזו הוא מגיע לשלימות הקלקול. כי מידה זו היא השורש שלו והוא קלקל את כל השורש. למשל: כאשר גנב מתמכר לגניבה ומקלקל את השורש שלו, הוא נהיה רוצח, וגזלן, ונואף, ובעל לשון הרע, וכל המידות הרעות. כי כשאר השורש מתקלקל מתקלקלים גם הענפים, והעלים, והפרחים. הרי לכל אחד יש בחובו את כל המידות הרעות, רק שאם הוא מתקן את השורש הוא מתקן את כל מה שצומח ממנו, אבל אם הוא לא מתקן את השורש - הכל מתקלקל.

השפלות הזו שהאדם מגיע אליה באמצעות המידה שלו היא התכלית של הבריאה שהרבש"ע ברא, כי רצונו הוא שבני האדם יחיו איתו באמצעות הסיבות, ותהיה להם הכרה שהוא השלימות של העולם, ואין אנו יכולים להכיר שהוא השלימות של העולם אלא אם נגיע אל השורש שלנו, שהוא המידה הרעה שאנו צריכים לתקן.

אך בכדי למצוא את המידה הרעה שעלינו לתקן צריך לעבוד הרבה שנים עד שיודיעו לו את שורש הנפש שלו, ואז הוא יכול להיות מאוחד עם המציאות שברא אותו. כל עוד אין האדם יודע את שורש הנפש שעליו לתקן הוא לא יכול להיות עם מציאות הקדושה, כי כל עוד שהוא לא מוצא את המציאות שלו הוא לא יכול לבטל א"ע לפני המציאות שנותנת לו חיות. אולם זה שיש בו שפלות הוא חי בבחינת "תינוק". ותינוק יש מישהו שמגדל אותו, הקיום שלו הוא מהאמא, וזה

בבחירה בכדי שהשם שלו יהיה מפורסם בכל העולם, והפרסום שלו יהיה באמצעות הבחירה עצמה, ע"י הסיבות שהוא שולח שבאמצעותם נוצרת מציאות הבחירה. פירושם של דברים: לכל אדם יש בו ניצוץ של הקדושה שממנו כל החיות שלו, מכוחו הוא חי ופועל ועושה. אם חס וחלילה הרבש"ע רוצה לקחת ממנו אותו לרגע אחד מה יש לו מכל הגבורה שלו. על זה נאמר "שקר הסוס לתשועה", "סוס" הוא האדם שהוא לא יותר מבהמה שמונהגת ע"י הרבש"ע, ואם הוא מיחס את התשועה שלו לעצמו, לכוחו וגבורתו, זה שקר וזיוף. והמטרה של כל המאורעות הללו שהאדם יגיע ליסוד שלו, ויהיה מקושר אל המציאות שמנהיגה אותו, המציאות הנעלמת שהוא מכיר אותה רק באמצעות הסיבות.

ג

ולמטרה זו הרבש"ע שולח תמיד נסיונות לאדם, וכל העולם-הזה כולו הוא עולם הנסיונות. כל אחד במהלך החיים שלו עם הנסיונות שלו לפי המידה הרעה שהוא צריך לתקן, אם זה גנב, או רוצח, בעל לשון הרע, כעסן, נואף. לכל אחד יש ענין מיוחד שבאמצעותו יהיה תיקון הנפש שלו. או שממנו יגיע לשלימות, או שבאמצעותו ישחית את נפשו לגמרי. יש מי שהמידה הרעה שלו מביאה אותו להכיר את עצמו ואת השפלות שלו, ומזה הוא מגיע להכרה ש"אין מתום בבשרי מפני זעמד", ועל כל מחשבה שחולפת בראשו וכל מידה רעה שיש לו הוא מפחד שמא יקלקל את נפשו

שיחת קודש ממורנו ורבנו זיע"א

המשך מעמ' קודם

403

שהוא חי בבחינת "תינוק" היסוד שלו הוא האמא של העולם. ואם כן בכדי למצוא את האמא של העולם על האדם למצוא את המציאות של עצמו, ובכדי להכיר את המציאות שלו הוא צריך למצוא את היסוד שלו, את הענין שהרבש"ע שלח אותו לעולם החשוך הזה בכדי לתקן. ואם הוא עובד עם עצמו ומתפלל ומבקש - מתגלה לפניו היסוד שלו. ואחרי שיש לו את גילוי היסוד הוא מתחיל להכיר את מציאות ה' באמת, כי אז הוא מתחיל לחיות עם קודשא בריך הוא בדיוק כמו תינוק שחי עם האמא. למרות

שהוא בסך הכל אדם, ולמרות שהוא מלא פגמים, אין זה מונע בעדו מלהכיר את בוראו. אדרבא, בכדי להבין את דרכי האמונה עליו לעבור עם תיקון הנפש שלו את כל המסלולים, את כל החסרונות שיש בעולם, כי כל אלו הם דרכים שהרבש"ע יתגלה לאדם כפי מה שהוא מוצא אותו במציאות הביטול. בשביל זה הוא צריך לעבור את כל הכשלונות שלו, ומתוך זה יבין שלא יתכן שאין סיבה שעוזרת לו.

המשך יבוא אי"ה

שהשמחה במעונם

הר"ר שמואל קלירס ומשפ' להולדת הנין

הר"ר צבי פרל ומשפ' להולדת הנכד

הר"ר אפרים פרל ומשפ' להולדת הבן

הר"ר משה הרשטיק ומשפ' להכנס הנכד לעול המצוות

הר"ר דב שנק ומשפ' להכנס הבן לעול המצוות

הר"ר אברהם משה קיפר ומשפ' להכנס הנכד לעול המצוות

הר"ר אלימלך וסרמן ומשפ' להכנס הנכד לעול המצוות

הר"ר שמואל קיפר ומשפ' להכנס הבן לעול המצוות

הר"ר יעקב עמית ומשפ' להכנס הנכד לעול המצוות

הר"ר צבי עמית ומשפ' להכנס הבן לעול המצוות

הר"ר משפ' כהן להכנס הנכד לעול המצוות

הר"ר צבי ולדמן ומשפ' לנישואי הבן

הבה"ח אלעזר ולדמן לנישואיו

הר"ר שמעון גמליאל ומשפ' לנישואי הבת

לעיכורי נשימת

הר"ר אריה מרדכי בן הר"ר שאול יצחק ז"ל נלב"ע ז' ניסן

הר"ר אפרים זושא בן הר"ר שאול ז"ל נלב"ע ז' ניסן

ת. נ. צ. ב. ה.

לעילוי נשמת מוה"ר ר' אשר ב"ר אריה מרדכי זצ"ל זי"ע

י"ל ק"י
מערכת החברותא
רח' עזרי 3
02 - 5829688 ☎
פקס: 02 - 5325477
ת.ד. 5080
ירושלים 91050